

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123257781
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2023:6123257781.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, XXX XX, E., v konaní o zaplatenie 1.123,25 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.108,25 €, úrok z omeškania 30,73 € a úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 1.108,25 € od 29.3.2023 do zaplatenia.

II. Žalobca má proti žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

III. Vo zvyšku uplatneného nároku na istinu v sume 15 € sa konanie zastavuje.

IV. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 28.2.2023 a pre odpor žalovanej na návrh žalobcu následne postúpenou na miestne príslušný Okresný súd Martin dňa 9.5.2023, sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia istiny 1.123,25 €, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.178,25 € od 13.9.2022 do 25.10.2022, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.158,25 € od 26.10.2022 do 28.10.2022, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.138,25 € od 29.10.2022 do 30.11.2022, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.123,25 Eur od 1.12.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že žalobca je právnická osoba zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka číslo: 15294/B. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 12.9.2022 medzi postupcom F. G. H., A., I. XX, XXX XX H., IČO: XX XXX XXX (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 6.6.2016 Zmluvu č. 008677280R (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP.

3. Žalobca zastával názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 27.10.2020 oznámil žalovanej, že dňom 25.10.2020 vyhlásil celý úver za splatný. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1.964,04 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.178,25 €, z riadneho úroku vo výške 608,15 €, z úroku z omeškania vo výške 177,64 € a z poplatkov vo výške 0 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

5. Žalovaný po postúpení pohľadávky ku dňu podania žaloby vykonala nasledujúce úhrady: platba vo výške 20 € zo dňa 25.10.2022, platba vo výške 20 € zo dňa 28.10.2022, platba vo výške 15 € zo dňa 30.11.2022.

6. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 1.123,25 €, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1.123,25 €. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 785,79 €, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 608,15 €, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 177,64 €, si žalobca v tomto konaní neuplatnil. S účinnosťou od 1.2.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca si v tomto konaní uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 13.9.2022, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

7. Keďže žalovaná nereagovala na predchádzajúce výzvy žalobcu, žalobca bol nútený obrátiť sa žalobou na súd.

8. K svojej žalobe žalobca pripojil platobnú históriu, oznámenie o postúpení pohľadávky – list postupcu adresovaný žalovanej zo dňa 22.9.2023 a špecifikáciu postúpeného nároku, predžalobnú výzvu žalobcu zo dňa 7.2.2023, podací hárok preukazujúci odoslanie tejto výzvy, zmluvu o postúpení pohľadávok medzi F. G. H., A., so sídlom v H. a žalobcom zo dňa 12.9.2022 a prílohu tejto zmluvy, oznámenie o poskytnutí spotrebiteľského úveru ČSOB kreditná karta k žiadosti žalovanej zo dňa 6.6.2016 – zmluvu, žiadosť žalovanej o poskytnutie úveru, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru z 27.10.2020 a doručenkou preukazujúcu prevzatie tohto oznámenia dňa 30.10.2020, Všeobecné obchodné podmienky obchodnej banky a jej prílohy, Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty, Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby, poslednú výzvu na úhradu pohľadávky – list postupcu zo dňa 12.8.2020 a doručenkou preukazujúcu prijatie tejto výzvy žalovanou zo dňa 17.8.2020.

9. Žalovaná sa k žalobe prvýkrát vyjadrila v odpore voči vydanému platobnému rozkazu, v ktorom uviedla, že vznáša námietku voči sume, ktorú voči nej žalobca požaduje a vznáša námietku premlčania. Poukázala tiež na to, že pohľadávku voči nej zrejme postupník odkúpil za úplne inú hodnotu, než je hodnota postúpenej pohľadávky.

10. K odporu žalovanej sa potom žalobca vyjadril v replike – v podaní zo dňa 6.5.2023, v ktorom navrhol aj pokračovanie v konaní so žalovanou na miestne príslušnom súde. V tomto podaní žalobca reagoval aj na odpor žalovanej, keď uviedol, že na základe žiadosti, ktorú podala žalovaná, právny predchodca žalobcu F. G. H., A. (ďalej aj „postupca“) akceptoval žiadosť žalovanej listom s názvom Oznámenie o poskytnutí spotrebiteľského úveru ČSOB Kreditná karta k žiadosti reg. č. 008677280R (ďalej len „Oznámenie“) dňa 6.6.2016. Na základe uvedených právnych skutočností bola medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu uzatvorená zmluva reg. č. 008677280R, v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý úverový rámec s dobou trvania Zmluvy na dobu neurčitú.

11. Žalobca zdôraznil, že v uvedenom prípade bol medzi zmluvnými stranami dojednaný revolvingový úver vo forme kreditnej karty a nie klasický splátkový úver. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť, alebo celý úverový rámec a následne vyčerpá sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpá sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. V zmysle Oznámenia žiadateľa žalovaná potvrdila, že: Súčasťou Zmluvy sú Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len „Žiadosť“), Podmienky pre vydanie a používanie F. Kreditnej karty (ďalej len „Podmienky“), Všeobecné obchodné podmienky Banky (ďalej len „VOP“) a Obchodné podmienky D., A., na vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov, ktorými sa riadia zmluvné strany vo veciach, ktoré nie sú osobitne upravené v tejto Zmluve. V zmysle čl. IV ods. 1 Zmluvy: „Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Dlžník je povinný Úver splatiť kedykoľvek na požiadanie Banky. V zmysle čl. IV ods. 2 Zmluvy: „Výpovedná lehota pre Banku je dvojmesačná a pre Dlžníka jednomesačná. Výpovedná lehota začína plynúť prvým dňom splatnosti, ktorý nasleduje po dni doručenia výpovede druhej zmluvnej strane.“

12. V prejednávanom prípade nešlo o splátkový úver, kedy dlžník spláca vopred dohodnutú sumu formou pravidelných splátok. Žalovaná bola síce v zmysle Zmluvy povinná uhradiť minimálne 5% z vyčerpanej istiny, no nejde o splátky v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Minimálna splátka, ktorú bola žalovaná povinná plniť, bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúco záväzkom vzťahu na dobu neurčitú.

13. Žalobca dal do pozornosti aj odborný komentár k ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí „Pri plnení v splátkach je dlh, ktorého výška je vopred určená, rozdelený na dve alebo viac čiastkových plnení, ktorých súčet predstavuje celkový objem záväzku. Od plnenia v splátkach je potrebné dôsledne odlíšiť opakujúce sa plnenie, resp. plnenie opakujúcich sa dávok v trvajúcim záväzkom vzťahu. Celková výška dlhu nie je v tomto prípade vopred stanovená (aj keď ju možno objektívne predvídať vo vzťahoch na dobu určitú) a závisí od doby trvania samotného záväzku. Záväzková vzťahy s opakujúcim sa plnením nezanikajú splnením v pravom slova zmysle slova, ale uplynutím času, výpoveďou, dohodou alebo iným odlišným spôsobom. (...) Na právne vzťahy s opakujúcich sa plnením nemožno § 565 aplikovať.“

14. Z vyššie uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Postupca v posudzovanom prípade nebol povinný dodržať rovnako ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka sa zmluvné strany v Zmluve dohodli, že v prípade tam uvedených skutočností je žalovaná povinná splatiť dlžnú sumu na požiadanie. Nakoľko sa žalovaná omeškala s platením splátok, vyzval ju právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 27.10.2020 označenou ako Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru v súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka a ustanovením Zmluvy k bezodkladnej úhrade pohľadávky. Predmetnú výzvu si žalovaná prevzala dňa 30.10.2020.

15. Žalobca pri svojej argumentácii poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15CoCsp/1/2021 z 23.02.2021.

16. V súvislosti s posúdením premlčania žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu, resp. žalobca mohol právo na zaplatenie celej pohľadávky uplatniť na súde žalobou najskôr v deň nasledujúci po doručení Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a to dňa 31.10.2020. Premlčacia doba by tak uplynula najskôr dňa 31.10.2023. Nakoľko bola žaloba podaná na súde dňa 28.2.2023, žalobca si nárok uplatnil pred uplynutím premlčacej doby. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca nepovažuje žalovaný nárok za premlčaný.

17. Zároveň žalobca uviedol, že predložil kompletnú Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 2251000314 zo dňa 12.6.2022. Suma odplaty je anonymizovaná, nakoľko jej výška nie je podstatná pre toto konanie a zároveň je považovaná za obchodné tajomstvo. Zároveň výšku odplaty žalobca nepovažuje za dôvod zastavenia konania.

18. Žalovaná potom ešte reagovala duplikou, ktorá na súd došla 22.6.2023, v ktorej uviedla, že podľa krajského súdu bolo uvedené, že úver bol premlčaný a žalobca tvrdí, že nie je. Uviedla, že nie je pravdou, čo tvrdí žalobca, že mohla čerpať úver a že splátka bola 12 €. Uviedla, že musela splácať 150

€ a hneď pri prvom nesplnení jej bolo znemožnené následne čerpať, takže žalobca netvrdí pravdu. Keď jej banka zaslala list o ukončení, brala to, že je to ukončené, nie, že plynie iná doba. Žalovaná uviedla, že banka postupovala, pri každom jednom úvere rovnakou cestou a ani v tomto prípade to nebolo inakšie. Preto nechá na posúdenie súdu a bude rešpektovať správnosť, ako ju posúdi súd. Ohľadne druhej námietky a sumy nezdá sa jej správne odvolávať sa na obchodné tajomstvo a nezdá sa jej férové konanie spoločnosti EOS. Predsa len, ak oni (zrejme žalobca) neuznali inú výšku dlhu týmto činom, oni aj banka uznali, že hodnota dlhu aj pri súčasnom dianí inflácie a iných vplyvov je iná ako žiadajú od nej, bolo by férové žiadať iba toľko, koľko sami ohodnotili výšku dlhu. Rovnako nikdy nesúhlasila, aby banka predala jej dlh EOS. Ona bola dlžná banke a uzatvorila zmluvu s bankou. Ani jedna strana nežiadala jej vyjadrenie s touto transakciou. Vzhľadom na uvedené trvala na svojom pôvodnom vyjadrení, že žaloba je nedôvodná.

19. Žalobca potom ešte reagoval podaním zo dňa 23.7.2023, ktoré na súd došlo pred prvým pojednávaním vo veci samej, kde uviedol, že postúpenie pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho záväzku vstúpi namiesto doterajšieho veriteľa nový veriteľ (v tomto prípade žalobca), čím dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv, ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho z už vzniknutého záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nevyžaduje súhlas dlžníka.

20. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/93/2008, zo dňa 20. mája 2009: Postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. OZ zakladá nový záväzok len medzi postupníkom a postupcom. Obsahom nového záväzku je prechod pohľadávky z majetku postupcu na majetok postupníka. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotným uzavretím zmluvy o postúpení sa nemení ani postavenie dlžníka. Jeho postavenie sa mení až tým, že mu postúpenie postupca, alebo postupník oznámi. Nemení sa nič na jeho povinnosti dlh splatiť. Povinnosť dlžníka sa potom, ak mu niekto z účastníkov zmluvy o postúpení postúpenie oznámi spôsobom predpokladaným v § 526 OZ, mení len v tom, že miesto pôvodnému veriteľovi musí dlh splniť postupníkovi.

21. Žalobca ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo/11/2012, zo dňa 9.10.2013 Občiansky zákonník v ustanovení § 524 upravuje takú zmenu subjektov záväzkového vzťahu na základe dohody o postúpení pohľadávky, ktorá spočíva v zmene veriteľa. Postúpenie, resp. cesia pohľadávky (cessio) spočíva v tom, že do existujúceho záväzkového vzťahu medzi pôvodným veriteľom (postupca, cedens) a dlžníkom (debitor cessus) vstúpi nový veriteľ (postupník, cessionárius), ktorý súčasne preberie pohľadávku pôvodného veriteľa. Ide teda o jeden zo spôsobov zmeny záväzku na veriteľskej strane. Túto zmenu spôsobuje vlastné rozhodnutie pôvodného veriteľa. Následky postúpenia pohľadávky sa prejavujú v právnom postavení všetkých účastníkov. Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je už ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom, nastupuje tak do právnej pozície doterajšieho veriteľa a požíva všetky práva postupcu. K zmene osoby veriteľa dochádza už samotným uzavretím zmluvy, ak v zmluve o postúpení pohľadávky nie je dohodnuté inak, bez ohľadu na to, či postupca postúpenie dlžníkovi oznámil, príp. postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, ani súčinnosť, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotné postúpenie pohľadávky uzavretím zmluvy o postúpení vplyv na právne postavenie dlžníka nemá, dlžník je povinný splniť ten istý dlh. Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky však vždy je, že musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu proti konkrétnemu dlžníkovi.

22. Následne ešte podaním z 27.7.2023 žalobca zobral žalobu čiastočne späť a to vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná splácala dlh ešte po podaní žaloby a zaplatila dňa 28.3.2023 sumu 15 €, takže žalobca požadoval priznať sumu 1.108,25 €, vyčíslený úrok z omeškania 30,73 € a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.108,25 € od 29.3.2023. Súčasne vyčísliť úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.178,25 € od 13.9.2022 do 25.10.2022, vo výške 6,94 € úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.158,25 € od 26.10.2022 do 28.10.2022, vo výške 0,48 € úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.138,25 € od 29.10.2022 do 30.11.2022, vo výške 5,15 € úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.123,25 € od 1.12.2022 do 28.3.2023, vo výške 18,16 €, spolu v sume 30,73 €.

23. Na takomto stanovisku zotrval žalobca potom aj na pojednávaní dňa 2.8.2023, ktoré súd vykonal v neprítomnosti žalovanej, ktorá bola na pojednávanie riadne a včas predvolaná, svoju neprítomnosť však neospravedlnila a o odročenie pojednávania nepožiadala.

24. Na tomto pojednávaní boli prečítané listiny žalobcom pripojené do súdneho spisu a súd požiadala žalujúcu stranu o dôkazy preukazujúce, ako boli stanovené vzhľadom na čerpanie úveru prostredníctvom kreditnej karty, splátky v jednotlivých mesiacoch podľa výpisu z účtov, ktoré mali byť žalovanej zasielané a či výzva banky zo dňa 12.8.2020, ktorú žalovaná prevzala 17.8.2020, má byť považovaná za notifikáciu predpokladanú ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka.

25. Žalobca na dotaz súdu reagoval podaním z 11.9.2023, kde uviedol, že medzi zmluvnými stranami bol dojednaný revolvingový úver vo forme karty, z ktorej je možné čerpať peňažné prostriedky a nie klasický splátkový úver. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania veriteľa. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Z vyššie uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ust. § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Minimálna splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúco záväzkom vzťahu na dobu neurčitú.

26. Nakoľko sa žalovaná omeškala s platením splátok, vyzval ju právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 27.10.2020 označenou ako Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru v súlade s ustanovením §563 Občianskeho zákonníka a ustanovením Zmluvy k bezodkladnej úhrade pohľadávky. Predmetnú výzvu si žalovaná prevzala dňa 30.10.2020. Žalobca z opatrnosti a na odstránenie pochybností predložil súdu výzvu zo dňa 12.08.2020, ktorá predchádzala zosplatneniu. Avšak vzhľadom na vyššie uvedené žalobca poukázal na to, že podaním zo dňa 27.10.2020 došlo k vyhláseniu splatnosti na kreditnej karte. Na základe tohto podania právny predchodca žalobcu zosplatnil uzatvorenú zmluvu, čím mu zároveň vznikol voči žalovanej nárok domáhať sa poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobca (resp. pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu) by si nemohol svoj nárok uplatniť pred tým, ako dlžníka vyzval na plnenie. Žalobca zastával názor, že premlčacia doba nemohla začať plynúť pred zosplatnením zmluvy, nakoľko žalobcovu právo nebolo „actio nata“ a v prípade podania žaloby na príslušný súd pred zaslaním zosplatnenia a ukončením zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou by bola žaloba zamietnutá ako predčasne podaná, nakoľko žalovaná mohla v zmysle uzatvorenej zmluvy naďalej čerpať finančné prostriedky do výšky úverového limitu a splácať pohľadávku spôsobom dojednaným v zmluve. Na základe uvedeného považoval žalobca za nesporné, že svoj nárok si mohol s úspechom uplatniť na súde až po ukončení zmluvy, a preto k začatiu plynutia premlčacej doby došlo najskôr dňa 28.10.2020 (deň nasledujúci po vyhotovení zosplatnenia zmluvy).

27. Žalobca zároveň uviedol, že na základe Zmluvy o ČSOB kreditnej karte č. 008677280R bola žalovanej poskytnutá kreditná karta s úverovým rámcom 450 €. V zmysle čl. II, bod 3 bola žalovaná povinná vykonávať minimálnu mesačnú splátku vo výške 5% z dlžnej (čerpanej) sumy, avšak minimálne 15 €. V prejednanom prípade nešlo o splátkový úver, kedy dlžník spláca vopred dohodnutú sumu formou pravidelných splátok. Žalovaná bola síce v zmysle čl. II, bod 1 Zmluvy povinná uhradiť k 25.-temu dňu v mesiaci splátku vo výške 5 % z dlžnej čiastky (min. 15 €), no nejde o splátky v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Minimálna splátka, ktorú bola žalovaná povinná plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkom vzťahu na dobu neurčitú. Výšku splátky mohla žalovaná vykonať aj vo vyššej sume než 5% z dlžnej čiastky, čiže podmienkou, ktorá stanovovala výšku splátky bolo zmluvou určené minimum 5% z dlžnej čiastky.

28. K tomuto podaniu žalobca pripojil aj výpis z účtu žalovanej za obdobie od 1.1.2020 do 31.12.2020, kde sú uvedené všetky transakcie na úverovom účte.

29. Ako súd vyššie uvádzal, súd v rámci dokazovania, z ktorého vychádzal, vzhľadom na nejednoznačnosť a aj nezrozumiteľnosť podania žalovanej, ktorá inak na nariadené pojednávania

nechodila, aj keď bola zakaždým riadne predvolaná, mohol vyhádať len z listinných dôkazov, ktoré pripojil do spisu žalobca.

30. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

31. Na základe žiadosti žalovanej o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. 008677280E zo dňa 6.6.2016 adresovanej ČSOB, a.s., so sídlom v Bratislave, IČO: 36 854 140 a oznámenia o poskytnutí spotrebiteľského úveru ČSOB kreditná karta k tejto žiadosti, teda oznámenia banky zo dňa 6.6.2016, ktoré ale podpísala aj žalovaná, došlo medzi ČSOB a.s., Bratislava ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou a spotrebiteľkou, k uzavretiu spotrebiteľského úveru ku kreditnej karte typu ČSOB kreditná karta. Šlo o úver, ktorý bol čerpaný prostredníctvom kreditnej karty a o.i. sa riadil ustanoveniami Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.) a Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli aj Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty (ďalej len „Podmienky“) a Všeobecné obchodné podmienky ČSOB a ďalšie tam uvedené súčasti vyžadované Zákonom o spotrebiteľských úveroch, najmä predzmluvný formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a formulár o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov a priemerná ročná percentuálna miera nákladov. Podľa úverovej zmluvy bola žalovanej poskytnutý bankou spotrebiteľský úver čerpaný prostredníctvom kreditnej karty pri úverovom limite 450 €, úrokovej sadzbe 19,50 % ročne, debetnej úrokovej sadzbe 30 % ročne, úroku z omeškania 5 %, pričom zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a úver mohol byť čerpaný od 6.6.2016. RPMN úveru bola 33,42 % ročne a priemerná hodnota RPMN u obdobných úverov predstavovala 24,34 % ročne. Celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť, bola 522,26 €, výška odplaty predstavovala 19,5 % ročne, pričom najvyššia prípustná výška odplaty v tomto období bola zákonne stanovená na 43,12 % ročne. Podľa časti II. zmluvy úver bol splatný vždy 25. dňa v mesiaci a k tomuto dňu bola žalovaná povinná uhradiť banke ľubovoľnú sumu, minimálne však vo výške mesačnej splátky uvedenej o výpise. Výška minimálnej splátky bola vždy 5 % z dlžnej sumy, minimálne však 15 €. Pokiaľ by dlžná suma, z ktorej sa minimálna splátka vypočítavala, bola nižšia ako 15 €, bola žalovaná povinná zaplatiť minimálnu splátku, teda splátku vo výške 15 €. Žalovaná súhlasila s inkasom peňažných prostriedkov zo svojho bežného účtu a zaviazala sa zabezpečiť na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov na realizáciu inkasa dohodnutým spôsobom. Podľa záverečných ustanovení zmluvy uvedených v článku IV. zmluvy, zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a dlžník ju bol povinný splatiť kedykoľvek na požiadanie banky. Záväzky zo zmluvy zanikali s plnením dohodou dlžníka a banky, písomnou výpoveďou dlžníka, alebo banky bez udania dôvodu.

32. Ako súd uviedol vyššie, súčasťou zmluvy aj Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty, ktoré v článku XIV. nazvanom Oprávnenie banky, reagovali aj na prípady nesplácania poskytnutého úveru, čerpaného prostredníctvom kreditnej karty ďalšími oprávneniami banky.

33. Podľa článku XIV. ods. 8 písm. a), ak nastane omeškanie so splatením akejkoľvek sumy vyplývajúcej zo zmluvy voči banke, resp. z iného vzťahu voči inému subjektu, ktorému sa poskytol úver, bola banka podľa článku XIV. ods. 2 písm. d) týchto zmluvných podmienok oprávnená vyhlásiť splatnosť všetkých pohľadávok z poskytnutého úveru písomným oznámením banky, odoslaným držiteľovi karty, v ktorom bude deň splatnosti oznámený.

34. Je zrejmé, že žalovaná nedodržiavala platobnú disciplínu podľa zmluvy v roku 2020, keď podľa výpisu úverového účtu za celý rok 2020 (č.l. 134 – 136) a podľa prehľadu transakcií na úverovom účte (č.l. 10) v januári 2020 dlhovala celkovo sumu 2.439,90 €, z toho na istine 2.424,15 €. Pri takomto zostatku je zrejmé, že nemohla platiť splátky minimálne, ale splátky vyššie, teda vo výške 5 % dlhu. Žalovaná 9.1.2020 zaplatila splátku v sume 167,84 €, dňa 6.2.2020 zaplatila splátku v sume 144,15 €, dňa 6.3.2020 zaplatila splátku v sume 159,90 €, dňa 17.4.2020 zaplatila splátku v sume 158,95 €, v máji 2020 a v júni 2020 nezaplatila žiadnu splátku, dňa 23.7.2020 zaplatila splátku v sume 36,20 €, v auguste 2020 splátku v sume 21,76 €, dňa 21.9.2020 splátku v sume 56,22 €, dňa 16.10.2020 zaplatila splátku v sume 400 €, dňa 20.11.2020 zaplatila splátku v sume 200 € a 28.12.2020 zaplatila splátku v sume 50 €. Popri tom však úver čerpala a to až do 26.9.2020, pričom výška tohto čerpania, ale aj zostatok úveru je potom zrejмый z platobnej histórie (č.l. 10).

35. Súd len poukazuje napr. na tú skutočnosť, že pokiaľ žalovaná v máji 2020 dlhovala sumu 2.439,90 €, mala povinná splátka z tejto sumy predstavovať 5 %, teda sumu vyššiu, ako 100 €, rovnako to malo byť aj v júni 2020, keď v oboch týchto mesiacoch nezaplatila nič. Ak potom v júli 2020 dlhovala sumu 2.541,43 €, mala byť výška minimálnej splátky aspoň 126,73 €, pričom ona zaplatila len 36,20 € a v auguste 2020, keď dlhovala 2.569,69 €, zaplatila len 21,76 €. Zlá platobná disciplína žalovanej od mája 2020 viedla banku k tomu, že 12.8.2020 vyhotovila list nazvaný Posledná výzva na úhradu pohľadávky, v ktorom žalovanú informovala, že k 11.8.2020 jej dlh z omeškaných splátok predstavuje sumu 755,49 €. Súčasne žiadala, aby túto sumu bezodkladne uhradila na účet tam uvedený. Žalovaná bola zároveň upozornená, že ak tak neurobí, úver bude vyhlásený za splatný a po vyhlásení úveru za splatný už nebude možné splácať úver v splátkach dohodnutých v zmluve, ale bude povinná uhradiť celý poskytnutý úver s príslušenstvom, to znamená sumu 2.543,37 € pozostávajúci z istiny, úroku z úveru, úroku z omeškania a z poplatkov. Túto výzvu žalovaná obdržala 17.8.2020 a reagovala na ňu jedine tým, že 25.8. zaplatila splátku z úveru vo výške 21,76 €, teda v nižšej sume, než vyplývala zo zmluvy, ale aj zo samotnej výzvy veriteľa.

36. To následne viedlo k tomu, že banka listom z 27.10.2020, ktorý žalovaná prevzala 30.10.2020, vyhlásila okamžitú splatnosť úveru k 25.10.2020.

37. Vzhľadom na text obidvoch týchto listov banky, ale aj ust. článku XIV. Podmienok, sa súd nestotožnil s názorom žalobcu, že v prípade úveru, ktorý bol žalovanej poskytnutý (šlo o revolvingový úver), sa na banku nevzťahoval postup predpokladaný ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka.

38. Sám žalobca totiž v Podmienkach dohodol so žalovanou možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru pre neplatenie splátok. Súčasne ho však musel urobiť spôsobom ustanoveným v § 53 ods. 9 Obč. zákonníka.

39. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

40. Podľa § 565 Obč. zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

41. Potom, čo bol doložený výpis z úverového účtu čerpaného prostredníctvom kreditnej karty, súd dospel k predchodca súčasného žalobcu dodržal citované ustanovenia a podľa presvedčenia súdu úver platne zosplatnil a využil sankčný inštitút, ktorý predpokladá ust. § 565 Obč. zákonníka a ktorý aj vyplýva z vyššie citovaného článku XIV. odseky 1 a 2 Podmienok pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty. Vo výzve z 12.8.2020 je uvedená celková suma, ktorú žalovaná k tomuto dňu dlhovala, je ale zrejme z výpisu z účtu čerpania úveru pomocou kreditnej karty (č.l. 134 – 136), že žalovaná nezaplatila splátky zročné k 25.5. a 25.6.2020 a splátky zročné k 25.7. a 25.8. zaplatila v nižšej výške, než bola výška splátky rovnajúca sa 5 % dlhovanej sumy. List banky, ktorým zosplatnila úver, bol prevzatý 30.10.2020, o čom svedčí podpísaná doručka, teda pred zročnosťou splátky zročnej 25.11.2020 a k 30.10.2020 bola žalovaná preukázateľne v omeškaní s úhradou splátky zročnej k 25.8.2020 a dlhšie ako tri mesiace so zvyškom splátky zročnej k 25.7.2020 a splátkami zročnými v máji a v júni 2020. Na tejto skutočnosti nemení podľa názoru súdu ani fakt, že žalovaná 16.10. zaplatila 400 €, čo je možné započítať aj na úhradu najskôr zročných splátok úveru, teda na úhradu splátky zročnej v máji, v júni a v júli 2020. Ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru však žalovaná bola upozornená najmenej 15 dní pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru o možnosti vyhlásiť úver za predčasne splatný a súčasne bola v omeškaní s úhradou celej splátky zročnej k 25.8.2020.

42. Ako súd vypočítal z materiálu, ktorý je nazvaný Platobná história, tak vzhľadom na dlh, ktorý žalovaná mala v mesiacoch máj až august 2020, mala zaplatiť v máji 2020 splátku v sume 124,50 €, v júni 126,70 €, v júli v sume 127,05 € a v auguste splátku vo výške 128,45 €, avšak vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná neplatila splátky aj v predchádzajúcich mesiacoch a rokoch, prípadne ich platila v nižšej sume (podľa prehľadu transakcií naposledy banke nedlhovala nič v mesiaci august 2019 a potom jej

dlh postupne narastal), tak splátky ktoré robila, nepostačovali ani na úhradu celkových starších dlhov. Suma splátok, ktorú žalovaná urobila, v mesiacoch júl, august a september 2020, nemohli pokryť dlh na augustovej splátke z roku 2020, keďže sumy, ktoré žalovaná platila, bolo nutné započítať na staršie dlhy, ktoré jej začali vznikať od augusta 2019, kedy naposledy dlhovala 0 €. Preto žalovaná bola k 27.10.2020 evidentne v omeškaní s úhradou časti splátky za august 2020, pretože ak pred zročnosťou splátky k 25.8.2020 dlhovala sumu 755,49 € a od augusta 2020 do 16.10.2020, teda do dňa 27.10.2020, keď bola vyhlásená okamžitá splatnosť úveru, zaplatila banke len sumu 477,98 €, je zrejmé, že nezaplatila toľko, koľko dlhovala k 12.8.2020, teda sumu 755,49 €, z čoho je evidentné, že určite dlhovala splátku zročnú k 25.8.2020 a s úhradou tejto splátky bola k 27.10.2020 v omeškaní viac ako tri mesiace.

43. Na základe týchto úvah súd dospel k presvedčeniu vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia, že predchodca žalobcu zosplatnil úver poskytovaný pomocou kreditnej karty v súlade s Podmienkami pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty, ale aj v súlade so zákonnými limitmi, ktoré predstavovalo ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka.

44. Námietka premlčania nároku žalovanou, ktorú vzniesla žalovaná, neobstojí, pretože zosplatnený dlh mal právo veriteľ vymáhať vo všeobecnej premlčacej dobe tri roky, ktorá začala plynúť prvý deň po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania žalovanej so splnením splátky, pre ktorú sa stal zročný celý dlh (uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022). V tomto prípade to bola augustová splátka a teda tri mesiace od jej zročnosti, uplynulo 25.11.2020 a odo dňa 26.11.2020 začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na zaplatenie zvyšku dlhu na súde. Žalobca uplatnil svoj nárok prvýkrát 28.2.2023, teda uplatnil ho rozhodne včas.

45. Je nutné poukázať, že žalobca v konaní uplatňoval len nárok pôvodne na sumu 1.123,25 €, ktorá pozostávala len neuhradenej istiny úveru. Súčasne požadoval popri tejto istine len úroky z omeškania a to v závislosti od toho, ako žalovaná po zosplatnení úveru úver ešte splátkami uvedenými v žalobe a neskôr v čiastočnom späťvzati žaloby splácala.

46. Vzhľadom na to, čo je uvedené vyššie, súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu je dôvodná. Svoj nárok žalobca, ktorý sa stal novým veriteľom vo vzťahu k žalovanej na základe postúpenia pohľadávky od ČSOB a.s., Bratislava, na žalobcu (v súlade s ust. § 524 a ansl. Obč. zákonníka) opiera o ust. § 497 a nasl. Obch. zákonníka (Zákon č. 513/1991 Zb.), ale aj o ustanovenia úverovej zmluvy.

47. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

48. Nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania cez ust. § 52 ods. 2 Obč. zákonníka nachádza právnu oporu v ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obč. zákonníka. Výška úrokov z omeškania je o 5 %-uálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Súd preto žalobe vyhovel a žalobcovi priznal dlhovanú istinu v úvere v sume 1.108,25 € a vyčíslený úrok z omeškania v sume 30,73 € s prihladnutím na úhrady, ktoré žalovaná urobila, pričom poslednú úhradu urobila 28.3.2023. Súčasne súd žalobcovi priznal nárok na 5 % úrok z omeškania ročne z dlhovanej istiny 1.108,25 € od 29.3.2023 do zaplatenia.

50. V časti, kde žalobca zobral žalobu späť v sume istiny vo výške 15 €, súd konanie zastavil podľa ust. § 145 ods. 2 C.s.p..

51. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi proti neúspešnej žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.